

GENESIS – Kapitel II – Gud – Guds Eksistens

"Da Gud er den første årsaken til alle ting, utgangspunktet for alt, grunnpilaren, på hvilken skapningens bygning hviler, er det den gjenstand, som det fremfor alt er av størst viktighet å ta under overveielse.

Det er et elementært prinsipp, at man bedømmer en årsak etter dens virkninger, selv da, når man ikke ser årsaken.

Når en fugl, der kløver luften, rammes av en dødelig kule, slutter man, at en flink skytte har truffet den, tross for at man ikke ser skytten. Det er altså ikke alltid nødvendig å ha sett en ting for å vite, at den eksisterer. I alle ting er det ved å iakttavirkningene at man kommer til kunnskap om årsakene.

Et annet likeså elementært prinsipp, som har blitt et aksiom, er at enhver intelligent virkning må ha en intelligent årsak.

Hva ville man tenke om den, som spørre om hvem der er byggmesteren av en så sindrigh mekanisme ville svare at den har dannet av seg selv?

Når man ser et mesterverk i kunst eller industri, sier man, at det må være produktet av en man med geni, fordi en høy intelligens har måttet stå i spisen ved det forferdigelse; man slutter ikke desto mindre, at et menneske har forferdiget det, fordi man ved at tingen ikke overstiger den menneskelige evne; men ingen vil finne på å si at det skriver seg fra en idiot eller en ignorants gjerne og ennå mindre at det er et dyrs verk eller et produkt av tilfellosheten.

Alltid og overalt erkjenner man menneskets nærværelse i dets verker. Eksistensen av antediluvianske mennesker bevises ikke alene ved fossile menneskelige levninger, men også og med så meget større visshet, ved tilstedeværelse i denne tidsepokes jordbunn av gjenstander som er forferdigede av mennesker; et stykke av en vase, en utskåret stein, et våpen, en murstein vil være nok til å godtgjøre deres nærværelse. Av verkets plumphet eller fullkommenhet vil man erkjenne graden i deres intelligens og dugelighet som har fullført det. Dersom i således i et utelukkende av vilde bebodd land skulle oppdage en Phidias verdig statue, ville man ikke betenke seg på å si at da ville være ute av stand til å ha forferdiget den, må den ha vært dannet av et høyere intelligens.

Nå vel! Når man kaster blikket omkring seg på naturens verker og legger merke til den forutseenhet, visdom og harmoni, som hersker i alle ting, vil man erkjenne at der er en makt som overskrider den menneskelige intelligents største dyktighet. I det øyeblikk mennesker ikke kan frembringe dem, må de være produserte av en menneskehet overlegen intelligens, hvis man ikke vil si, at det er virkninger uten årsak.

Herimot oppstiller noen følgende resonnement:

De såkalte naturens verker er produkter av materielle krefter, der virke mekanisk som følge av lovene om tiltrekning og frastøtning; de uvirksomme legemers molekyler forene seg og atskilles under disse loves innflytelse.

Planterne oppstår, fremspirer, vokser og forfleres alltid på samme måte, enhver i sitt slags, i kraft av de samme love; enhver ting er lik den, som den utgår fra; vekst, blomstring, fruktdannelse, fargning er underdanig materielle årsaker så som varme, elektrisitet, lys, fuktighet, etc. Det forholder seg likedan med dyrene. Selve stjernene dannes ved den molekylære tiltrekning og bevare seg vedblivende i sine baner ved tyngdekraftens virkning. Denne mekaniske regelmessighet i anvendelsen av naturkreftene tyder ikke på en fri intelligents. Mennesket beveger sin arm, når det vil, og som det vil; men dem som ville bevege den i den samme retning fra sin fødsel til sin død, ville være en automat, nå, naturens organiske krefter er rent automatiske.

Alt dette er sant; men disse krefter er virkninger som må ha en årsak og ingen har påstått at de danner Guddommen. De er materielle og mekaniske, de er ingenlunde intelligente i seg selv, vide vi alle; men de er satte i virksomhet fordelte avpassede etter enhver tings behov av den intelligents, som ikke er menneskets. Den nyttige anvendelse og tillempning av disse krefter er en intelligent virkning som tyder på en intelligent årsak. Et stueur beveger seg med en automatisk regelmessighet og det er denne regelmessighet som utgjør det fortjenstfulle ved det. Den kraft som får det til å virke er helt materiell og ingenlunde intelligent. Men hva ville dette ur være i falt ikke et intelligent vesen hadde beregnet og fordelt kraftens virksomhet for at få det til å gå med nøyaktighet? Av den omstendighet at intelligensen ikke er i urets mekanisme og derav at man ikke ser den, kan man ikke fornuftigvis slutte, at den ikke eksisterer? Man bedømmer den av dens virkninger.

Urets eksistens godtgjør urmakerens eksistens sindrigheten i mekanismen vitner om urmakerens intelligens og kunnskap. Er det noensinne falt noen inn å si når et ur i et gitt øyeblikk gir den fornødne underretning: det er et meget intelligent ut?

Således forholder det seg med Universets mekanisme. Gud viser seg ikke, men ha åpenbarer seg i sine verker.

Guds eksistens er følgelig et gitt faktum, ikke alene gjennom åpenbaring men ved kjente gjerningenes materielle evidents. De ville folkeslags hadde ikke hatt åpenbaring og dog tro de instinktmessig på eksistensen av en overmenneskelig makt. De ser ting, der ligger over den menneskelige makt og de slutter derav at de hitrører fra et menneskeheten overlegent vesen. Er det ikke mer logiske enn dem, som påstår at de har skapt seg selv?

Genesis er en av de 5 bøker som danner grunnlag for Spiritismen. Andre bøker er: Åndenes Bok, Medienes Bod, Evangeliet ifølge Spiritismen, Himmelen og Helvete.